

15%. Однак комплексний підхід, що включає одночасне застосування інновацій у різних сферах — від бізнес-процесів до організації праці, — може збільшити цей показник до 30% і більше.

Прикладом успішного впровадження комплексних організаційних інновацій є корпорації, що поєднують різні інструменти: цифровізацію бізнес-процесів, реорганізацію структур управління та впровадження нових моделей корпоративної культури [4]. Такі компанії демонструють швидше зростання, покращення фінансових результатів і підвищену конкурентоспроможність.

Цінність комплексного підходу полягає у синергетичному ефекті, який виникає при одночасному застосуванні кількох організаційних інновацій. Якщо кожна інновація окремо покращує ефективність, то їх спільне впровадження значно посилює результат [5].

На основі проведеного дослідження встановлено, що організаційні інновації є важливим інструментом підвищення конкурентоспроможності корпорацій, особливо в умовах економічних трансформацій. Однак часткове або фрагментарне впровадження інновацій не забезпечує повної ефективності. Лише комплексний підхід до їх впровадження дозволяє досягти значних результатів. Рекомендується впроваджувати організаційні інновації системно, одночасно змінюючи процеси в різних сферах діяльності корпорації, що дозволить досягти синергетичного ефекту.

Список використаних джерел:

1. Гринько Т., Гвініашвілі Т., Каліберда М. Стратегічне управління підприємством в умовах цифрової економіки. *Економіка та суспільство*. 2023. № 50. URL: <https://doi.org/10.32782/2524-0072/2023-50-71> (дата звернення: 20.10.2024).
2. Кузьміна О., Яремко С. Управління корпоративними бізнес-процесами в умовах цифрової економіки. *Підприємництво та інновації*. 2022. № 23. С. 144–148. URL: <https://doi.org/10.37320/2415-3583/23.24> (дата звернення: 20.10.2024).
3. Shaw E., O'Loughlin A., McFadzean E. Corporate entrepreneurship and innovation part 2: a role- and process-based approach. *European journal of innovation management*. 2005. Vol. 8, no. 4. P. 393–408. URL: <https://doi.org/10.1108/14601060510627786> (date of access: 20.10.2024).
4. Tseng C., Tseng C.-C. Corporate entrepreneurship as a strategic approach for internal innovation performance. *Asia pacific journal of innovation and entrepreneurship*. 2019. Vol. 13, no. 1. P. 108–120. URL: <https://doi.org/10.1108/apjie-08-2018-0047> (date of access: 20.10.2024).
5. Volery T., Tarabashkina L. The impact of organisational support, employee creativity and work centrality on innovative work behaviour. *Journal of business research*. 2021. Vol. 129. P. 295–303. URL: <https://doi.org/10.1016/j.jbusres.2021.02.049> (date of access: 20.10.2024).

УДК 336.763:339.72(477)

ПОБЕРЕЖНИЙ А.М., магістрант

Науковий керівник – **ОДНОРОГ М.А.**, к.е.н., доцент

Білоцерківський національний аграрний університет

Poberezhniia@gmail.com

ЄВРОРИНКИ ЯК ІНСТРУМЕНТ ЗАЛУЧЕННЯ ІНВЕСТИЦІЙ В УКРАЇНІ

У цій роботі досліджується роль європейського ринку як інструменту залучення інвестицій в Україну. Проаналізовано використання єврооблігацій, єврокредитів та інших інструментів євровалютного ринку у фінансуванні держави.

Ключові слова: євrorинок, єврооблігації, єврокредити, інвестиції, зовнішні запозичення, державний борг.

На 2024 рік питання залучення іноземних інвестицій стоїть серед першочергових завдань для України. Це пов'язано з економічними викликами та необхідністю залучення капіталу для покриття бюджетного дефіциту та підтримки розвитку країни. Зважаючи на останні оцінки міжнародних аналітичних центрів і економістів, українські макроекономічні показники вказують на критичний дефіцит бюджету [2, с. 151]. Як наслідок, дію окремих статей Бюджетного кодексу тимчасово призупинено. Наприклад, дефіцит бюджету не може перевищувати 3% номінального ВВП, а загальний державний борг не повинен перевищувати 60% річного номінального ВВП [7]. Однак значна частина дефіциту покривається за рахунок зовнішніх позик та податкових надходжень [5].

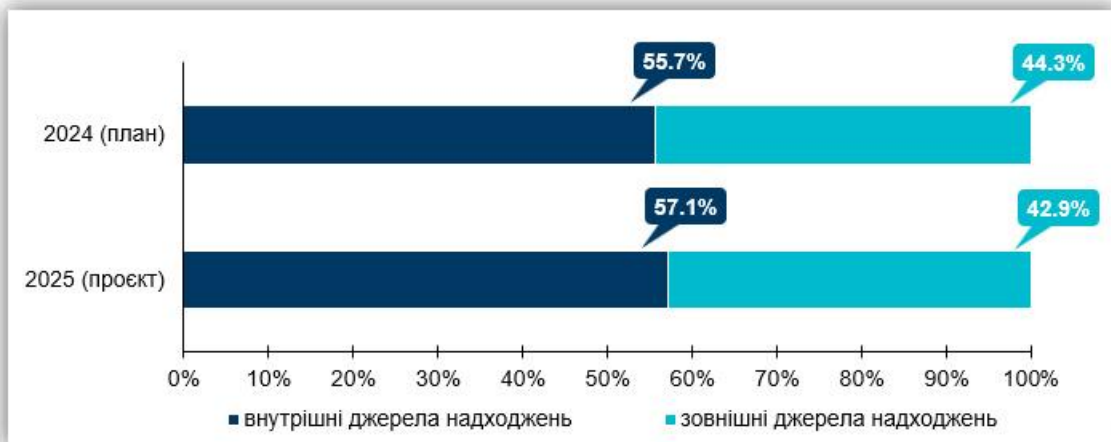

Рис. Структура надходжень до державного бюджету у 2024-2025 роках
Джерело: [3, 6]

У цьому контексті єврооблігації та інші фінансові інструменти на євровалютному ринку стали важливим інструментом фінансування для України [8].

Ринки євровалют дозволяють Україні залучати значні обсяги капіталу від іноземних інвесторів. Оскільки ці ринки функціонують за межами національних юрисдикцій та нормативно-правових актів, позичальники мають можливість залучати кошти на більш вигідних умовах, ніж на внутрішньому ринку. Наприклад, через випуск єврооблігацій країни можуть залучати кошти в іноземній валюті, що допомагає диверсифікувати джерела фінансування.

Для України єврооблігації є важливим фінансовим інструментом на європейському ринку. Вони не лише залучають необхідні кошти до бюджету, але й сприяють покращенню кредитного іміджу країни на міжнародній арені. Важливо відзначити, що міжнародні інвестори розглядають єврооблігації як стабільне джерело доходу, що збільшує попит на українські державні облігації.

Наразі Україна є залежною від зовнішнього фінансування, включаючи міжнародну фінансову допомогу та запозичення на європейських ринках. Одним з основних способів залучення коштів є випуск єврооблігацій. Наприклад, у 2022-2023 роках Україна випустила єврооблігації на загальну суму понад 2 мільярди доларів США кількома траншами. Кошти були спрямовані на фінансування важливих бюджетних видатків та стабілізацію макроекономічної ситуації під час війни.

Єврооблігації дозволяють Україні залучати інвестиції на більш вигідних умовах, ніж на внутрішньому ринку. Крім того, випуск єврооблігацій демонструє міжнародній спільноті, що країна є надійним позичальником, здатним погашати свої борги навіть у складних умовах.

Станом на 2024 рік Україна оголосила про реструктуризацію своїх єврооблігацій та гарантованих державою облігацій, включаючи доларові єврооблігації «Укравтодору». Загальна вартість цих облігацій становить 20,47 мільярда доларів США. Це рішення є частиною стратегії України, спрямованої на підтримку макроекономічної стабільності, забезпечення стійкості державного боргу та фінансування критично важливих бюджетних потреб.

За даними Міністерства фінансів України, у 2023 році країна успішно здійснила кілька випусків єврооблігацій. Наприклад, найбільший транш у розмірі 1,25 мільярда доларів США був випущений з терміном погашення у 2033 році та відсотковою ставкою 7,75%. Такий високий рівень відсоткової ставки відображає міжнародні ризики, пов'язані з інвестуванням в Україну у воєнний час, але також демонструє зацікавленість інвесторів у підтримці країни [4].

Ринок єврооблігацій, і зокрема єврооблігацій, є важливим засобом залучення інвестицій для України. В умовах зростаючих потреб у зовнішньому фінансуванні та бюджетних проблем ці ринки допомагають Україні зберегти доступ до міжнародного капіталу та сприяють економічній стабілізації та розвитку. Однак для довгострокового успіху Україна повинна підтримувати макроекономічну стабільність і продовжувати працювати над зменшенням боргового навантаження.

Перспективи використання інших інструментів валютного ринку євро, таких як єврокредити, євробанкноти та деривативи, є значними для України банк [1]. Єврокредити дозволили б українським компаніям та державі запозичувати кошти за нижчими відсотковими ставками, ніж на внутрішньому ринку та збільшили б доступ до фінансування інфраструктурних і енергетичних проєктів. Євроноти, короткострокові боргові інструменти, допомагають фінансувати тимчасові дефіцити бюджету та дозволяють гнучко управляти державним боргом. Крім того, деривативи на валютному ринку можна використовувати для хеджування валютних і процентних ризиків. Це особливо важливо для України через волатильність її валюти та нестабільні макроекономічні умови.

Список використаних джерел:

1. Національний банк України. Офіційний сайт. URL: <https://bank.gov.ua>
2. Козак Ю. Г. Міжнародна макроекономіка: навчальний посібник. Київ: Центр навчальної літератури, 2010. 456 с.
3. Проект Державного бюджету на 2025 рік: основні характеристики та стратегічні пріоритети. Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-politics/3909293-proekt-derzavnogo-budzetu2025-osnovni-harakteristiki-ta-strategichni-prioriteti.html>
4. Міністерство фінансів України. Офіційний сайт. URL: <https://mof.gov.ua>
5. Бюджетний кодекс України: Закон України від 08.07.2010 № 2456-VI. Відомості Верховної Ради України, 2010, № 50-51, ст. 572. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2456-17>
6. Державний бюджет України на 2024 рік: Закон України від 02.12.2023 № 4100-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/4100-19>
7. Статистичні дані щодо зовнішніх боргових зобов'язань України. Національний банк України. URL: <https://bank.gov.ua>
8. Інформація про розміщення єврооблігацій України. Міністерство фінансів України. URL: <https://mof.gov.ua>